

ere mindst to af disse Kreditforeninger saa store, at de, hvad Størrelsen angaar, vist godt kunne finde tilstrækkelig Paaagtning i Tyskland. Dette med forskellige Serier og forskellige Renteafdelinger i Laaneinstitutter er heller ikke noget, der er særligt for vort Land, det har man ogsaa i Udlandet og er ogsaa vel bekendt der. Men skulde Forholdet altsaa være dette, at paa det tyske Marked vil der ikke være videre at vinde ved en Centralkreditforening, at det franske Marked paa Grund af Lovgivningsbestemmelser er lukket for en saadan, og det engelske Marked af andre Grunde ikke kan ventes aabnet for os, er det jo meget tvivlsomt, om Fordelene ved at faa en Centralkreditforening ville overstige de Ulemper, som uundgaelig ville følge dermed; thi det er jo givet, at Administrationsomkostningerne, som den højtaerede Finansminister ogsaa pegede paa, ville blive noget større, naar man faar et saadant nyt Led i Styrelsen, og det er ogsaa givet, at det i nogen Maade vil hemme Kreditforeningerne i deres fri Bevægelser paa forskellig Maade og i deres fri Selvstyre. Naar jeg har fremsat disse Betragtninger, er det dog ikke, fordi jeg er nogen Modstander af Forslaget, jeg har kun gjort det for at advare mod at nære alt for store Forventninger om, hvad der kunde naas ved en Centralkreditforenings Dannelse, og det er jo ogsaa muligt, at mit Syn paa Sagen kan blive noget lysere ved den fortsatte Behandling af den. Særlig hvis der fra kompetent Side kunde stilles os i Udsigt, at der kunde vindes Indgang paa det engelske Marked for Centralkreditforeningens Obligationer, vilde mit Syn paa Nyttens af en saadan Forening blive væsentlig anderledes. Men skulle vi have en Sammenslutning af Kreditforeninger, er Spørgsmaalet jo, om man skulde have en Centralkreditforening eller en Hypotekbank. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er jeg enig med den ærede Forslagsstiller i at foretrække en Centralkreditforening. Dersom man altid kunde vente, at Styrelsen for en Hypotekbank, naar Renten var faldende, kunde passe at tage passende smaa Laan, og naar den var stigende, at tage tilstrækkelig store Laan, saa kunde en Hypotekbank være meget god, og saa vilde den være at foretrække, men da det ikke kan forudsættes allerede af den Grund, at der af og til kan indtræffe uforudsete og uforudselige Begivenheder, som meget stærkt kunne paavirke Rentemarkedet, er jeg enig i at foretrække en Centralkreditforening. Forskellen mellem de to Institutter er jo væsent-

lig den, at en Hypotekbank optager forud store samlede Laan for en eller flere Terminer efter Bestyrelsens Skøn over Markedets Tilstand, medens Centralkreditforeninger udstede Obligationer som en anden Kreditforening, eftersom der er Laanetrang til. En Hypotekbank kan vel i visse Henseender, som jeg allerede har nævnt, have sine Fordele, men jeg tror, som sagt, alligevel, at alle Forhold vel overvejes, maa en Centralkreditforening foretrækkes, fordi det ikke kan undgaas, at Hypotekbanken af og til vil brænde sig ved sin urigtige Bedømmelse af Markedets Tilstand eller af, hvordan Fremtiden vil blive, og Følgen deraf vil let blive et meget betydeligt Rentetab, som vil gaa ud over Kreditforeningerne og deres Laansøgere — der er ikke andre til at bære det — og det vil ret sikkert vise sig, at Laanene ad den Vej i det lange Løb blive dyrere end gennem en Centralkreditforening. Men hvis vi skulle have en Centralkreditforening, rejser sig det Spørgsmaal, om det foreliggende Lovforslag maa anses for at være heldig affattet eller ikke. Jeg tror nu ikke, det er det i alle Henseender. Forslaget gaar jo ud paa at give alle de bestaaende Kreditforeninger Ret til at indtræde i en Centralkreditforening, og det gaar endvidere ud paa at bestemme, at de indtraadte Kreditforeninger skulle være solidariske med hverandre. Paa den Maade tror jeg ikke, at det vil lykkes at faa en Centralkreditforening startet paa en nogenlunde heldig Maade, dertil have vi nu faaet for mange Kreditforeninger, og de ere nu blevne for forskellige. Hvis man blot vil kaste et Blik paa de forskellige Kurser, som noteres for de forskellige Kreditforeningers Obligationer, forekommer det mig, at det maa staa klart for enhver, at paa den Maade kan man ikke vente at faa en Centralkreditforening dannet. Ser man efter, hvorledes de forskellige Kreditforeningers Obligationer af de løbende Serier bleve noterede i Gaar paa Københavns Børs, saa ser man, at Østifternes Kreditforenings 7de Series  $3\frac{1}{2}$  pCt. Obligationer bleve noterede til 90 — det er helt igennem Købekursen, jeg nævner, og det er de løbende Seriers Obligationers Kurser for alle de Foreningers Vedkommende, hvor der er flere Serier — at Københavns Kreditforenings ikke amortisable  $3\frac{1}{2}$  pCt. Obligationer samtidig noteredes til  $87\frac{1}{4}$ , Københavns Kreditforenings amortisable  $3\frac{1}{2}$  pCt. Obligationer til  $88\frac{3}{4}$ , den ny jyske Købstad-Kreditforenings 3dje Series  $3\frac{1}{2}$  pCt. Obligationer til  $89\frac{1}{2}$ , den nørrejyske Landkreditfor-